

РЕШЕНИЕ

№ 6150

гр. София, 16.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав, в публично заседание на 29.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **12969** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от М. Т. Ч. от [населено място], чрез адв. С. А., срещу решение № РД-11-40/20.11.2025 г., издадено от министъра на икономиката и индустрията, с което се твърди да е отказано предоставянето на обществена информация, поискана от жалбоподателя със заявление вх. № 94-ДОИ-45/17.11.2025 г.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на решението. Посочва, че е поискала от ответника достъп до информация, свързана с разрешенията за износ, като е обосновала съществуването на надделяват обществен интерес. Посочва, че с решението ответникът е предоставил непоискана обобщена информация, но всъщност без мотиви е отказал исканата информация до всички разрешения за износ и съгласия за реекспорт. Счита, че поисканата информация се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация и представлява служебна такава по смисъла на чл. 11 от ЗДОИ. В оспореното решение липсват мотиви за отказ от предоставяне на поисканата информация, което противоречи на закона. Моли за отмяна на отказа на ответника да предостави поисканата със заявлението информация и за задължаване на ответника да я предостави.

В съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично и с адв. А., който поддържа жалбата. Според адв. А. става дума за специфични актове, които се издават от тази ведомствена комисия, чиито председател е министъра на икономиката и индустрията. Неговата администрация служи като секретариат на тази комисия. Посочва, че определено самите актове са предмет на извършване в държавната политика относно контрола на изделията с възможна двойна употреба, съответно

контрол върху износа и реекспорта. За да разбере доверителката му как се случва тази държавна политика, става въпрос за достъп, ако не до тези разрешения, то поне до основани данни, които са изисквани за издаване на разрешенията и тези основни данни са посочени в заявлението за достъп до обществена информация. Отказът, който се оспорва всъщност е мълчалив отказ. Сочи, че не им е обяснено защо не е даден достъп до самите разрешения за износ. Става дума за изделия, които могат да се използват за сериозно нарушаване на основни права, защитени както българската конституция. Твърди, че нито една от процедурите, предвидена в ЗДОИ не е спазена. Моли да се уважи жалбата.

Жалбоподателят лично посочва, че с информацията, която е предоставена се повдига въпрос с обществен интерес. Посочва, че някои държави, които са изброени, на които са издадени подобен тип разрешения са Ел С. и С., в която имало сериозни притеснения по отношение на използване на подобен тип разузнавателни средства срещу граждани. Това според тях допълнително засилва обществения интерес.

Ответната страна – министър на икономиката и индустрията, не взема становище по жалбата с изпратената административна преписка.

В съдебно заседание се представлява от юрк. Х., която моли за отхвърляне на жалбата. Представя писмени бележки, в които доразвива съображенията си за неоснователност на жалбата. Посочва, че в заявлението за достъп до обществена информация се иска достъп до всички посочени разрешения за период от седем години, а това представлява голям обем информация, събирането и обобщаването, на която би изисквало сериозни и задълбочени усилия за нейното извличане и оформянето ѝ в отделен документ. Също така счита, че в конкретния случай, евентуалното предоставяне на цялата искана информация би довело до нарушаване на законни интереси на редица търговски субекти, както и до разкриване на търговска тайна и не на последно място, би нанесло репутационни щети на държавата. Не счита, че предоставянето на конкретна подробна информация за количеството на изделията, тяхната стойност, наименованието/ името на износителя, вида и произхода на продуктите или изделията, крайната употреба и крайния потребител се отнася до това как Р. България и европейските държави регулират износа и, че това ще подобри прозрачността и отчетността на дейностите, осъществявани от министъра и Междуведомствената комисия, по разрешаване, лицензиране и контрол върху износа и трансфера на всички изделия, категоризирани като „изделия за кибернаблюдение“, както се твърди в жалбата.

СПИ не се представлява и не взема становище.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката М. Т. Ч. от [населено място], е подала заявление за достъп до обществена информация до министъра на икономиката и индустрията, с рег. № 94-ДОИ-45/17.11.2025 г., с което е поискано предоставянето на следната информация:

1. Всички индивидуални разрешения за износ, глобални разрешения за износ и национални генерални разрешения за износ, както и съгласия за реекспорт; и с конкретна подробна информация за техния номер, вид разрешение, количество на изделията и тяхната стойност, местоназначение - държава, наименованието / името на износителя, вида и произхода на продуктите или изделията, крайната употреба и крайния потребител, както и цялата друга налична информация, съхранявана от Междуведомствената комисия за всички категоризирани като „изделия за кибернаблюдение“, съгласно определенията, посочени в Регламент 2021/821 от 1

януари 2019 г. до настоящата дата.

Препоръка 2024/214 на Европейската комисия пояснява определението за „изделия за кибернаблюдение“, първоначално посочено в член 2(20) от Регламент 2021/821, и включва следните елементи:

- Софтуер за проникване.(C81)
- Системи за прихващане на телекомуникации (CS2)
- Системи за интернет наблюдение (CS3)
- Софтуер за наблюдение на комуникациите (CS4)
- Съдебномедицински/разследващи инструменти (CS5)
- Други изброени изделия, които могат да се използват като изделия за кибернаблюдение(CS6)
- Други невключени в списъка изделия за кибернаблюдение, които могат да се използват като изделия за кибернаблюдение (CS7)

В заявлението е посочено, съществува ясен надделяващ обществен интерес.

Посочено е, че желае информацията да ѝ бъде предоставена на електронен адрес: [електронна поща].

На 18.11.2025 г., директорът на дирекция „Международно контролирана търговия и сигурност“ е изготвил служебна бележка до директора на дирекция „Правна“, в която е посочено, че искането за предоставяне на данни, касаещи име на износител, както и наличната информация, съхранявана в Междуведомствената комисия по отношение на взетите от нея решения по подадени заявления за издаване на разрешения, считат че не е целесъобразно да се предоставя, тъй като разкриването на такава информация, би довело до разкриване на търговска тайна, която следва да бъде пазена и неразпространявана. Също така, разкриването ѝ би могло да увреди на личната неприкосновеност и търговската репутация на износителя.

Посочено е, че в изпълнение на разпоредбите чл. 70 на Закона за експортния контрол на продукти, свързани с отбраната, и на изделия и технологии с двойна употреба, Междуведомствената комисия, като национален орган в областта на експортния контрол на изделия и технологии с двойна употреба, представя в Министерския съвет доклад за изпълнението на закона в областта на компетентностите си за изминалата година, а Министерският съвет представя доклада в Народното събрание. Докладът е публичен и в него се съдържат обобщени данни за издадени разрешения, които включват видове разрешения, категории, стойност, местоназначения и откази.

Приложени са линкове към публикуваните годишни доклади на Междуведомствената комисия за 2019 г. и 2023 г.:

За 2019 г. <https://www.parliament.bg/bq/ns/acts/ID/163317>

За 2020 г. <https://www.parliament.bg/bq/ns/acts/ID/163830>

За 2021 г. <https://www.parliament.bg/ba/ns/acts/ID/164544>

За 2022 г. <https://www.parliament.bg/bq/ns/acts/ID/165050>

За 2023 г. <https://www.parliament.bg/bq/ns/acts/ID/165605>

В заключение е посочено, че Докладът за 2024 г. на Междуведомствената комисия е изготвен, приет с Решение № 502/24.07.2025 г. на Министерския съвет и внесен в Народното събрание за одобрение, като 2025 г. е все още текуща и не биха могли да предоставят изисканата информация. Освен това, всяка информация, която се предоставя следва да бъде първо предоставена и одобрена на органите описани по-горе и след това разпространявана до трети лица.

На 19.11.2025 г. е изготвена втора служебна бележка от директора на дирекция „Международно контролирана търговия и сигурност“ до директора на дирекция „Правна“, с която допълнително е посочена следната информация:

За 2019 г. - Компетентният орган на Република България в областта на експортния контрол - Междуведомствената комисия, не е издавала разрешения за износ на изделия от категория 5 (изделията за кибернаблюдение);

За 2020 г. - Междуведомствената комисия е издала две (2) разрешения за износ на „Системи за прихващане на телекомуникации" (CS2) за Ф. и М. на стойност 86 300 евро. Компетентният орган е отказал издаването на 1 бр. разрешение;

За 2021 г. - Междуведомствената комисия е издала четири (4) разрешения за износ на „Системи за прихващане на телекомуникации" (CS2) за И., У. и Кот д'И. на стойност 3 274 606 евро;

За 2022 г. - Междуведомствената комисия е издала две (2) разрешения за износ за „Софтуер за проникване" (CS1) и девет (9) разрешения за износ за „Системи за прихващане на телекомуникации" (CS2) за В., С., Г., Б., М., А., Г., Д. на стойност 1 319 208 евро. Компетентният орган е отказал издаването на 3 бр. разрешения.

За 2023 г. - Междуведомствената комисия е издала три (3) разрешения за износ на „Системи за прихващане на телекомуникации" (CS2), петнадесет (15) разрешение за износ за „Софтуер за наблюдение на комуникации" (CS4) и две (2) разрешения за износ на „Други изброени артикули, които могат да се използват като артикули за кибернаблюдение" (CS6) на стойност 404 214 евро. Издадените разрешения са за следните дестинации: М., Ел С., П., М., Д., Г., У., С., Й., М., Обединени арабски емирства и Б.. Компетентният орган е отказал издаването на 2 бр. разрешения.

Въз основа на тези данни, на 20.11.2025 г. министърът на икономиката и индустрията е издал решение № РД-11-40/20.11.2025 г., в което е посочено, че се предоставя достъп до исканата в Заявление № 94-ДОИ-45/ 17.11.2025 г. от М. Ч. обществена информация, а именно информация и документи, свързани с индивидуални разрешения за износ, глобални разрешения за износ и национални генерални разрешения за износ, както и съгласия за реекспорт, с конкретна подробна информация за техния номер, вид разрешение, количество на изделията и тяхната стойност, местоназначение - държава, наименованието/ името на износителя, вида и произхода на продуктите или изделията, крайната употреба и крайния потребител, както и цялата друга налична информация в разрешенията, издадени от Междуведомствената комисия за експортен контрол и неразпространение на оръжия за масово унищожение (Междуведомствената комисия) за всички, категоризирани като „изделия за кибернаблюдение" съгласно определенията, посочени в Регламент (ЕС) 2021/821 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2021 година за въвеждане на режим на Съюза за контрол на износа, брокерската дейност, техническата помощ, транзита и трансфера на изделия с двойна употреба (Регламент (ЕС) 2021/821) от 01 януари 2019 г. до настоящата дата.

Съгласно чл. 26 от Регламент (ЕС) 2021/821 Европейската комисия обобщава и публикува годишен доклад до Европейския парламент и Съвета на ЕС с обединени данни. Годишният доклад включва информация за разрешенията (по-специално техния брой и стойността им по видове изделия и по местоназначения на равнището на Съюза и на равнището на държавите членки), за отказите и забраните съгласно Регламента. Препоръка (ЕС) 2024/214 на Комисията от 10 януари 2024 г. за насоки за определяне на методологията за събиране и обработка на данни за изготвянето на годишния доклад посочва, че държавите членки предоставят съответната информация на Комисията с надлежно отчитане на защитата на личната информация, чувствителната търговска информация или защитената информация, свързана с отбраната, външната политика или националната сигурност.

Съгласно чл. 26, пар. 3 от Регламент (ЕС) 2021/821 Република България е предоставила на Комисията цялата съответна информация за изготвянето на доклада, като надлежно е отчела

правните изисквания относно защитата на личната информация, чувствителната търговска информация или защитената информация, свързана с отбраната, външната политика или националната сигурност.

Посочено е, че се предоставя исканата информация по години във вида, в който държавите членки на ЕС са задължени да я представят на Европейската комисия:

За 2019 г. - Компетентният орган на Република България в областта на експортния контрол - Междуведомствената комисия, не е издавала разрешения за износ на изделия от категория 5 (изделията за кибернаблюдение);

За 2020 г. - Междуведомствената комисия е издала две (2) разрешения за износ на „Системи за прихващане на телекомуникации" (CS2) за Ф. и М. на стойност 86 300 евро. Компетентният орган е отказал издаването на 1 бр. разрешение;

За 2021 г. - Междуведомствената комисия е издала четири (4) разрешения за износ на „Системи за прихващане на телекомуникации" (CS2) за И., У. и Кот д'И. на стойност 3 274 606 евро;

За 2022 г. - Междуведомствената комисия е издала две (2) разрешения за износ за „Софтуер за проникване" (CS1) и девет (9) разрешения за износ за „Системи за прихващане на телекомуникации" (CS2) за В., С., Г., Б., М., А., Г., Д. на стойност 1 319 208 евро. Компетентният орган е отказал издаването на 3 бр. разрешения;

За 2023 г. - Междуведомствената комисия е издала три (3) разрешения за износ за „Системи за прихващане на телекомуникации" (CS2), петнадесет (15) разрешения за износ за „Софтуер за наблюдение на комуникации" (CS4) и две (2) разрешения за износ на „Други изброени артикули, които могат да се използват като артикули за кибернаблюдение" (CS6) на стойност 404 214 евро. Издадените разрешения са за следните дестинации: М., Ел С., П., М., Д., Г., У., С., Й., М., Обединени арабски емирства и Б.. Компетентният орган е отказал издаването на 2 бр. разрешения.

Посочено е в решението, че годишният доклад за дейността на Междуведомствената комисия за 2024 г. е изготвен, приет е с Решение № 502 на Министерския съвет от 24.07.2025 г. и е внесен в Народното събрание за одобрение. Доколкото 2025 г. не е приключила, данните за издадените разрешения все още не са събрани и обработени.

В заключение е посочено, че съгласно ЗДОИ задължените органи не са длъжни да създават нова информация в отговор на подадени заявления. Те трябва да предоставят само съществуваща и налична информация, която вече е създадена или съхранявана от тях.

Решението е изпратено на посочения електронен адрес за кореспонденция на 20.11.2025 г.

Жалбата е подадена на 04.12.2025 г. с вх. № 94-00-2602/04.12.2025 г. чрез административния орган до АССГ.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е решение № РД-11-40/20.11.2025 г., издадено от министъра на икономиката и индустрията, с което е отказано предоставянето на обществена информация, поискана със заявление вх. № 94-ДОИ-45/17.11.2025 г.

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от лице, подало заявление за достъп до обществена информация, насочена е срещу годин за оспорване акт – решение, с което се отказва предоставяне на достъп до обществена информация и е подадена в срока за обжалване на решението.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество е основателна.

По съответствие на решението със закона:

Министърът на икономиката и индустрията е „задължен субект“ по смисъла на чл. 3, ал. 1, пр. 3 ЗДОИ, тъй като съгласно цитираната разпоредба, този закон се прилага за достъп до обществена информация, която се създава или съхранява от държавните органи или органите на местно самоуправление в Република България. Доколкото поисканата от заявителя информация е свързана с дейности от компетентността на Междуведомствената комисия за експортен контрол и неразпространение на оръжия за масово унищожение към Министерството на икономиката и индустрията, то министърът е задължен субект по смисъла на ЗДОИ и е компетентен да я предостави или да откаже предоставянето ѝ. Съобразно разпоредбата на чл. 44, ал. 2 от Правилника за прилагане на Закона за експортния контрол на продукти, свързани с отбраната, и на изделия и технологии с двойна употреба (ППЗЕКПСОИТДУ), министърът на икономиката и индустрията е председател на междуведомствената комисия по чл. 6, ал. 1 от ЗЕКПСОИТДУ. В текста на чл. 44, ал. 5 от ППЗЕКПСОИТДУ, дейността на междуведомствената комисия се подпомага от секретар и заместник-секретар, които са служители на Министерството на икономиката и индустрията и се утвърждават поименно със заповед на председателя на междуведомствената комисия. Оттук следва, че исканата информация се съхранява от структурата, подчинена на държавния орган - министъра на икономиката и индустрията.

Оспореното в настоящото производство решение, в което е предоставена информация, но същевременно е налице отказ за предоставяне на пълен достъп до обществена информация, е издадено от компетентен орган – министър на икономиката и индустрията.

Оспореното решение е издадено в предписаната от закона писмена форма, но съдържанието му не съответства на разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ. В оспореното решение формално са посочени правните и фактическите основания за издаването му, но не и тези за постановения отказ, като са посочени лаконично мотивите, станали основания за органа да откаже да предостави исканата информация, а именно: съгласно ЗДОИ задължените органи не са длъжни да създават нова информация в отговор на подадени заявления. Те трябва да предоставят само съществуваща и налична информация, която вече е създадена или съхранявана от тях. Решението е постановено в срока по чл. 28, ал.1 ЗДОИ, съгласно който заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране.

Макар в т. 1 от диспозитива на решението да е посочено, че се предоставя достъп до исканата със заявление № 94-ДОИ-45/17.11.2025 г. обществена информация, създадена и съхранявана от органа, а именно: посочване на брой разрешения за износ по години и такива за отказ, на каква обща стойност са и за кои държави, то реално не се предоставя точно заявената информация от

страна на жалбоподателя, тъй като не е предоставена информацията за „индивидуални разрешения за износ, глобални разрешения за износ и национални генерални разрешения за износ, както и съгласия за реекспорт; и с конкретна подробна информация за техния номер, вид разрешение, количество на изделията и тяхната стойност, местоназначение - държава, наименованието / името на износителя, вида и произхода на продуктите или изделията, крайната употреба и крайния потребител*, както и цялата друга налична информация, съхранявана от Междуведомствената комисия за всички категоризирани като „изделия за кибернаблюдение“ съгласно определенията, посочени в Регламент 2021/821 от 1 януари 2019 г. до настоящата дата. От съдържанието на решението не може да се извлече мотив на ответника, който да кореспондира с някое от посочените в ЗДОИ основания за отказ, да не предостави поисканата информация в пълен обем.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

Предмет на заявлението може да бъде обществена информация, като съгласно дефиницията на чл. 9 от ЗДОИ, обществена е информацията, създавана и съхранявана от органите и техните администрации. Понятието "обществена информация" следва да бъде тълкувано като данни, сведения или знания за някого или нещо, свързани с обществения /публичния/ живот в страната. Тези сведения, данни и/или знания могат да се съдържат в документи или да са обективирани в други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. В закона са разграничени два вида обществена информация - официална и служебна. Официална е онази информация, която се съдържа в актовете на държавни и общински органи, издавани в изпълнение на техните законово установени правомощия - чл. 10 от ЗДОИ. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация и по повод дейността на органите и техните администрации - чл. 11 от ЗДОИ. Достъпът до официалната информация, която се съдържа в нормативни актове, се осигурява чрез обнародването им, а достъпът до официална информация извън случаите по ал. 1 и 2 на чл. 12 от ЗДОИ, е свободен и се осъществява по реда на този закон. Достъпът до служебната информация също е свободен, като съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ този достъп може да бъде ограничен в конкретно предвидени случаи, а именно, когато информацията е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации), или когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи.

Исканата информация безспорно попада в обхвата на чл. 2, чл. 9-11 от ЗДОИ, тъй като е свързана с обществения живот и ще даде възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Действително, в закона липсва легално определение на понятието обществен живот, но с оглед целта на закона следва да се възприеме, че това е всяка информация, която е свързана с живота на обществото като група хора. За да е налице обществена информация е необходимо не само информацията да е свързана с живота на група хора, но и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Т.е. информацията да е обвързана с правомощията и дейността на органа, защото само тогава тя би могла да притежава сочената от закона специална цел. Доколкото поисканата със заявлението от Ч. информация се събира, създава и съхранява по повод дейността на Междуведомствената комисия, то същата представлява служебна обществена информация и

подлежи на предоставяне по реда на ЗДОИ.

Съгласно чл. 37 от ЗДОИ основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл. 13, ал. 2 и достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес.

Ответният орган, в решението се е позовал на чл. 26 от Регламент (ЕС) 2021/821 Европейската комисия обобщава и публикува годишен доклад до Европейския парламент и Съвета на ЕС с обединени данни. Посочил е, че Годишният доклад включва информация за разрешенията (по-специално техния брой и стойността им по видове изделия и по местоназначения на равнището на Съюза и на равнището на държавите членки), за отказите и забраните съгласно Регламента. Препоръка (ЕС) 2024/214 на Комисията от 10 януари 2024 г. за насоки за определяне на методологията за събиране и обработка на данни за изготвянето на годишния доклад посочва, че държавите членки предоставят съответната информация на Комисията с надлежно отчитане на защитата на личната информация, чувствителната търговска информация или защитената информация, свързана с отбраната, външната политика или националната сигурност. Пояснил е, че съгласно чл. 26, пар. 3 от Регламент (ЕС) 2021/821 Република България е предоставила на Комисията цялата съответна информация за изготвянето на доклада, като надлежно е отчела правните изисквания относно защитата на личната информация, чувствителната търговска информация или защитената информация, свързана с отбраната, външната политика или националната сигурност. Посочено е, че се предоставя исканата информация по години във вида, в който държавите членки на ЕС са задължени да я представят на Европейската комисия:

За 2019 г. - Компетентният орган на Република България в областта на експортния контрол - Междуведомствената комисия, не е издавала разрешения за износ на изделия от категория 5 (изделията за кибернаблюдение);

За 2020 г. - Междуведомствената комисия е издала две (2) разрешения за износ на „Системи за прихващане на телекомуникации“ (CS2) за Ф. и М. на стойност 86 300 евро. Компетентният орган е отказал издаването на 1 бр. разрешение;

За 2021 г. - Междуведомствената комисия е издала четири (4) разрешения за износ на „Системи за прихващане на телекомуникации“ (CS2) за И., У. и Кот д'И. на стойност 3 274 606 евро;

За 2022 г. - Междуведомствената комисия е издала две (2) разрешения за износ за „Софтуер за проникване“ (CS1) и девет (9) разрешения за износ за „Системи за прихващане на телекомуникации“ (CS2) за В., С., Г., Б., М., А., Г., Д. на стойност 1 319 208 евро. Компетентният орган е отказал издаването на 3 бр. разрешения;

За 2023 г. - Междуведомствената комисия е издала три (3) разрешения за износ за „Системи за прихващане на телекомуникации“ (CS2), петнадесет (15) разрешения за износ за „Софтуер за наблюдение на комуникации“ (CS4) и две (2) разрешения за износ на „Други изброени артикули, които могат да се използват като артикули за кибернаблюдение“ (CS6) на стойност 404 214 евро. Издадените разрешения са за следните дестинации: М., Ел С., П., М., Д., Г., У., С., Й., М., Обединени арабски емирства и Б.. Компетентният орган е отказал издаването на 2 бр. разрешения.

Посочено е в решението, че годишният доклад за дейността на Междуведомствената комисия за 2024 г. е изготвен, приет е с Решение № 502 на Министерския съвет от 24.07.2025 г. и е внесен в Народното събрание за одобрение. Доколкото 2025 г. не е приключила, данните за издадените разрешения все още не са събрани и обработени.

Посочено е също, че съгласно ЗДОИ задължените органи не са длъжни да създават нова

информация в отговор на подадени заявления. Те трябва да предоставят само съществуваща и налична информация, която вече е създадена или съхранявана от тях.

От издадена по повод процесното заявление служебна бележка № 94-ДОИ-45/18.11.2025 г. се установява, че според директора на дирекция „Международно контролирана търговия и сигурност“, искането за предоставяне на данни, касаещи име на износител, както и наличната информация, съхранявана в Междуведомствената комисия по отношение на взетите от нея решения по подадени заявления за издаване на разрешения, не е целесъобразно да се предоставя, тъй като разкриването на такава информация, би довело до разкриване на търговска тайна, която следва да бъде пазена и неразпространявана. Също така, разкриването ѝ би могло да увреди личната неприкосновеност и търговската репутация на износителя. Като търговска тайна исканата информация би могла да увреди интересите на дружествата, поради което те са задължени да я опазват по силата на договорните си отношения, както и по силата на разпоредбата на чл. 37 от Закона за защита на конкуренцията, съгласно която се забранява узнаването, използването или разгласяването на производствена или търговска тайна в противоречие с добросъвестната търговска практика. Също така съгласно разпоредбите на чл. 17, ал. 2 от ЗДОИ, информацията която представлява търговска тайна и чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци, не подлежи на предоставяне освен в случаите на надделяващ обществен интерес.

Т.е. от така изложеното за съда е неясно на кое конкретно основание за отказ, разписано в чл. 37 ЗДОИ се позовава ответника, дали това е основанието, разписано в чл. 37, ал. 1, т. 1 ЗДОИ, а именно исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, тъй като в приложението е посочено, че съдържанието на договорите е конфиденциално. Или пък това е разписаното в чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ, а именно, че достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, тъй като е търсено съгласието на това трето лице. Ако органът се позовава на първата хипотеза е следвало да посочи това, както и вида на класифицираната информация, или пък каква друга защитена тайна е поисканата информация /търговска, производствена или др./ и съответно кой закон предвижда това. Също така, в този смисъл е следвало да се изследва въпросът за наличие на § 1, т. 5 ДР на ЗДОИ, а именно в определени хипотези закона предвижда изключение от принципа за наличие на производствена или търговска тайна. Следва да се посочи, че понятието „чувствителна търговска информация“ не попада в хипотезата на класифицирана или друга защитена информация. А и следва да се има предвид, че не цялата информация, свързана с индивидуални разрешения за износ, глобални разрешения за износ и национални генерални разрешения за износ, с конкретна подробна информация за техния номер, вид разрешение, количество на изделията и тяхната стойност, местоназначение - държава, наименованието /името на износителя, вида и произхода на продуктите или изделията, крайната употреба и крайния потребител, както и цялата друга налична информация в разрешенията, издадени от Междуведомствената комисия за всички категоризирани като „изделия за кибернаблюдение“ съгласно определенията, посочени в Регламент 2021/821, от 1 януари 2019 г. до настоящата дата, попада в хипотезата на „чувствителна търговска информация“.

Ако пък се позовава на втората хипотеза, то е следвало да изследва дали е налице надделяващ обществен интерес за предоставяне на поисканата информация, тъй като законът предвижда презумпция за надделяващ обществен интерес, като наличието на такъв интерес е разписан в хипотезите на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ. Ако ответния орган се позовава на тази хипотеза за отказа да предостави информация, то той е следвало да извърши преценка дали е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, още повече, че в заявлението са

наведени такива твърдения, тъй като тази преценка е от значение при основанията за отказ.

Ако пък счита, че е налице друг ред за снабдяване с поисканата информация, то най-малко следва да посочи вида на исканата информация, или пък реда за получаването ѝ.

Настоящият съдебен състав намира, че решението не е мотивирано по начин, по който да позволи както на заявителя, така и на съда да разбере какви са причините за ограничаване на достъпа до поисканата информация. Тъй като липсата на конкретни основания за отказ от предоставянето на поисканата информация, представляват липса на проверими мотиви на акта, то за съда е невъзможно да осъществи съдебен контрол на решението и да прецени дали са налице основанията за отказ от тази информация, предвид факта, че тя може да е някакъв вид защитена такава, което няма как да бъде установено без изричното посочване от страна на органа. В конкретния случай липсата на мотиви, води до съществено процесуално нарушение при постановяване на решението, което е основание за неговата отмяна.

На следващо място, настоящият съдебен състав приема, че не е налице пречка да се предостави достъп до обобщени данни за издадените индивидуални разрешения за износ, глобални разрешения за износ и национални генерални разрешения за износ, с конкретна подробна информация за техния номер, вид разрешение, количество на изделията и тяхната стойност, местоназначение - държава, наименованието/името на износителя, вида и произхода на продуктите или изделията, крайната употреба и крайния потребител, както и цялата друга налична информация в разрешенията, издадени от Междуведомствената комисия за всички категоризирани като „изделия за кибернаблюдение" съгласно определенията, посочени в Регламент 2021/821, от 1 януари 2019 г. до настоящата дата. Поисканата информация касае определен период, с която органът следва да разполага. Това са конкретни данни, статистическа и обобщена информация, при която може да бъде заличена информация като наименование/име на износителя и крайния потребител, и която сама по себе си няма пречка да бъде предоставена на заявителя. Това е така, тъй като сама по себе си тази информация представлява служебна такава, достъпът до която е свободен, тъй като не са налице пречките, предвидени в чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ. Освен изложеното, настоящия състав намира, че поисканата информация представлява такава с надделяващ обществен интерес и достъпът до нея не може да бъде ограничаван. Касае се за информация, свързана с износа и трансфера на продукти свързани с изделия за кибернаблюдение, която информация е свързана с прозрачност около лицензирането на износа и реекспорта, предвид съображения относно предназначението на крайната употреба и риска от отклоняване при използването им във връзка с вътрешни репресии или извършване на сериозни нарушения на правата на човека и международното хуманитарно право. Категорично темата за износа и трансфера на продукти свързани с изделия за кибернаблюдение от страната ни е от обществена значимост и поради надделяващия обществен интерес не може да бъде ограничаван достъпа до нея. Единственият мотив, на който може да бъде ограничен достъпа до поисканата информация би бил, че информацията представлява секретна информация. Тъй като обаче от една страна органа не се е позовал на това основание за ограничаване, а от друга част от информацията може да бъде заличена, то не може да се приеме, че поисканата информация е секретна.

Предвид изложеното, настоящия съдебен състав счита, че ответникът е постановил немотивиран акт, който следва да бъде отменен, а преписката да бъде върната за ново произнасяне, съобразно изложеното по-горе относно мотивирането на акта, а именно да бъде извършена преценка за наличие или липса на основание за отказ, съобразно предвидените в чл. 37 от ЗДОИ хипотези, като при постановяване на административния акт задълженият субект следва да има предвид, че исканата информация представлява обществена информация по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ, същата подлежи на предоставяне от страна на ответника, при режим на заличаване на

чувствителните данни.

По разноските:

Предвид изхода на спора, на жалбоподателя се дължат разноски. Такива обаче не са поискани и не следва да се присъждат.

На ответника, с оглед изхода на спора, не следва да се присъждат разноски.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2, във връзка с чл. 173, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 59 – ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № РД-11-40/20.11.2025 г., издадено от министъра на икономиката и индустрията, с което е отказано предоставянето на обществена информация, поискана от М. Т. Ч. със заявление вх. № 94-ДОИ-45/17.11.2025 г.

ВРЪЩА делото като преписка на министъра на икономиката и индустрията за ново произнасяне по подаденото от М. Т. Ч. заявление за достъп до обществена информация вх. № 94-ДОИ-45/17.11.2025 г., в 14-дневен срок от съобщаване на решението, при съобразяване на дадените в мотивите му задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

РЕШЕНИЕТО, на основание чл. 40, ал. 3 от ЗДОИ, не подлежи на обжалване.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: